

NA CESTĚ
(ON A JOURNEY)

by

Daniel Moravec
(Czech Radio)

SYNOPSIS

Na cestě

Daniel Moravec

Pátrání po smyslu vlastní existence a rozměrech duchovního života je staré jako lidstvo samo. Daniel Moravec, autor dokumentu *Na cestě*, vypráví o procesu objevování vlastního já. Uvádí do problematiky různých směrů a cest, kterými se hledající vydávají, a zachycuje setkání s lidmi, kteří ho duchovně posunuli a inspirovali. Zkoumá fenomén hledání vlastního Já z historického, společenského i medicínského hlediska. Setkává se s lidmi, kteří hledají odpovědi na podobné otázky jako on, a srovnává vzájemné podobnosti.

On a Journey

Daniel Moravec

The search for the meaning of one's own life and for the dimensions of spiritual life is as old as mankind. Daniel Moravec, the author of the documentary *On a Journey* describes the process of finding one's self. He provides an introduction to the different directions and journeys that the seekers embark on and depicts his meetings with people who have inspired him and helped him make progress in terms of spirituality. He explores the phenomenon of searching for one's own self from historical, social and medical points of view. He meets people who are looking for answers to questions similar to his own and compares mutual similarities.

Autor: Zkuste si jen tak sednout. To jen tak je důležité. A pozorujte myšlenky. Cokoli, co se objeví. A uvidíte, začne vřava.

Hudba mix

No light, no light in your bright blue eyes...

Ale ty víš, jak mi je...

Mad world...

Autor: Budu vám vyprávět příběh o hledání. Hledání sama sebe. Asi každý si někdy položil otázku proč. Proč je tady, v tomto prostředí. v tomto čase, k čemu to všechno je a jaký to má smysl. Co si pamatují, moje hledání začalo takhle.

Hudba

Autor: Bylo mi asi patnáct, tak nějak, jel jsem na kole, vzpomínám si, že alejí topolů, kousek za městem.... A najednou jsem to cítil.

Hudba

Autor: Právě nad vrcholky těch stromů. Zalilo mě to, zároveň sevřelo, bylo to všude, ale hlavně ve mně. Musel jsme zpomalit a jen jsem se díval kolem. Všechno zářilo a ztichlo. Kolo jelo samo, tělo dýchalo samo a já byl. Nic jednotlivě a přitom všechno. Všechno, co bylo, jsem byl já.

Hudba

Autor: Ten prožitek mě ohromil. Zmizel pocit individuality a to, co považuji za já, pocit sebe sama, se rozprostřelo do nekonečna. Co to bylo? Co to je mé já? Co je skutečné? Začal jsem to zkoumat.

Hudba

Autor: Proč? Protože se bojím. Bojím se smrti, že mě nebude mít nikdo rád, že nejsem dostatečný, že sám sebe nebudu mít rád, protože mám tolik chyb. Protože chci vědět, jak to je. Hezky to shrnuje filozofka Anna Hogenová.

A. Hogenová: A to co patří nám nejvíce, čím jsme...

Autor: Narážím na ni na internetu úplnou náhodou.

A. Hogenová: ...to je nejobtížněji poznatelné. Proto v těch Delfách bylo napsáno, že to, co je nejdůležitější, to gnótiš..., to znamená: Poznej sama sebe.

Author: Try to sit down leisurely. The word „leisurely“ is important. And observe your thoughts. Anything that appears. You will see that a turmoil has begun.

Music mixture

No light, no light in your bright blue eyes...

But you know how I'm feeling...

Mad world...

Author: I will tell you a story of searching. Searching for oneself. Everyone has probably asked themselves “why.” Why they are here, in this place and time, what it is all good for and what sense it has. As far as I remember that's how my search started.

Music

Author: I was about fifteen or so and I was riding my bicycle through a poplar alley, just outside town, and suddenly I felt it.

Music

Author: It was above the tops of the trees. I was suffused with it and clenched buy it. It was everywhere but especially in myself. I had to slow down and just looked around. Everything was bright and quiet. The bike was going by itself, my body was breathing by itself and I just was. Nothing existed individually but there was everything. Everything that was there was me.

Music

Author: It was an astounding experience. The feeling of individuality had disappeared and what I regard as myself, the feeling of myself, spread into infinity. What was it? What was myself? What was real? I began to explore it.

Music

Author: Why? Because I am scared. I am scared of death, scared of not being loved by anybody and of not being loved by myself because I have so many shortcomings. Because I want to know how it is. It has been aptly summarised by philosopher Anna Hogenová.

A. Hogenová: And what belongs to us the most, what we are...

Author: I bumped into her on the Internet.

A. Hogenová: ...is the most difficult thing to identify. That's why the phrase carved into the temple at Delphi said that the most important thing was *gnóthi seauton*, i.e. “know yourself.”

Hudba

Autor: Ano, trvá to léta. Hledal jsem v křesťanském prostředí, studoval bibli a snad pochopil tu krásu Ježíšova učení. Jenže nemůžu organizovaně předstírat, že toto je vnitřní nalezení a pochopení. V jakékoli církvi, v jakékoli organizaci s dogmaty a zvyky.

A. Hogenová: Když je člověk sám u sebe a je to uvlastněno, tak je šťastnej. My tomu říkáme v té filozofii „Tišina duše“.

Autor: A právě tišinu duše, onen mír a naplnění z mého zážitku na kole hledám. Protože nechci trpět, nechci se bát.

A. Hogenová: Čili: On se musí setkat s tím, čím nejvíce jest, protože v tom je i bytí toho všeho.

Autor: V mém nitru je tedy Bytí toho všeho.

Hudba končí

Autor: I Ježíš říká, že Království boží je v nás.

Hudba

Autor: Rychlé shrnutí: Organizované křesťanství – ne. Vadí mi plno věcí. Křesťanská mystika? Ano. Individuální, bez omezení organizace, soukromá. Začal jsem cvičit podle českého mystika Karla Weinfurtera začátkem devadesátých let. Cvičit meditace na onu tišinu. V nitru. Pak jsem objevil islámskou a indickou mystiku. A nakonec, v roce 1995 dílo a filozofii Šrí Ramany Maharšiho, indického mudrce z první poloviny 20. století. Ale k tomu se dostaneme.

Hudba končí, hluk ulice

Autor: S Ivanem Odilo Štampachem se znám už dlouho. Často jsme spolu natáčeli do různých pořadů a povídali si o hledání. Hledání uvnitř sebe, mimo struktury církvi.

Ivan Štampach: To, že se v člověku ozve ta duchovní touha, právě ta touha překonat to drama života, tu tragiku života něčím nadějným, to já pokládám za úplně samozřejmé a je pro mě záhadou, že se to u některých lidí vůbec neozve...

Autor: Ivan Odilo Štampach je religionista a teolog. Byl tajně vysvěcen na římskokatolického kněze, později upadl do exkomunikace. V současné době se nadále hlásí ke křesťanství, jako duchovní ale nepůsobí v žádné církvi.

Ivan Štampach: Že vůbec nehledají, i kdyby hledali nějak mylně, a nechali se třeba na nějaký čas oklamat, ale přeci jenom bych očekával to hledání. Ta potřeba v nás nějak je a přece se nějak v dějinách lidstva ozvala a lidé začali hledat a nacházet a formulovat různé odpovědi. Běžně to spíš probíhá tak, že člověk potkává nabídky té duchovní praxe a na tyhle nabídky odpovídá, ať už je to v četbě nebo v setkání s nějakým člověkem, o kterém by se dalo uvažovat, že je člověkem probuzeným, člověkem osvíceným.

Music

Author: Yes, it's been going on for years. I have tried to find myself in Christianity, studied the Bible and maybe understood the beauty of the teachings of Jesus. But I can't pretend in an organised way that this is my inner finding and understanding. I can't be a member of any church or organisation with its dogmas and customs.

A. Hogenová: When you are within yourself, you are happy. In philosophy we call it "the calm of the soul."

Author: And the calm of the soul, that peace and fulfilment of that bike riding experience is what I am looking for. Because I don't want to suffer and I don't want to be scared.

A. Hogenová: So, you must encounter what you are the most because the being of everything is in it, too.

Author: So, the being of everything is in my soul.

Music ends

Author: Jesus also says that the Kingdom of God is within us.

Music

Author: A brief summary: I say no to organised Christianity. There are many things I don't like about it. Christian mysticism? Yes. Individual, private mysticism, unrestrained by an organisation. I started exercising according to a Czech mystic, Karel Weinfurter, in the early 1990s. I practised meditation to achieve that calm of the soul. Then I discovered Indian and Islamic mysticism and in the end, in 1995, the work and philosophy of Sri Ramana Maharshi, an Indian sage of the first half of the 20th century. But we will get to that later.

Music ends; street noise

Author: I have known Ivan Odilo Štampach for a long time. We have often made recordings together for different radio programmes and talked about searching. Searching inside oneself, outside the structures of churches.

Ivan Štampach: I think that the fact that the spiritual desire, the desire to overcome the drama and tragedy of life by something hopeful appears is completely natural and it is a mystery to me why it doesn't appear in some people at all...

Author: Ivan Odilo Štampach is a religious studies expert and theologian. He was secretly ordained as a Roman Catholic priest but later on he was excommunicated. At present, he continues to claim allegiance to Christianity but he isn't active as a priest in any church.

Ivan Štampach: ...the fact that they don't search for anything at all – even if they searched in a mistaken way and maybe even let themselves be deceived for some time, I would expect them to try to search. That urge is in us and it emerged at some point in the history of mankind and people started searching and expressing different answers. It's usually about encountering different offers of spiritual practice and responding to them, which might happen through reading or through meeting a person who could possibly be awakened and enlightened.

Hudba

Autor: Víte, ono není jednoduché zjistit, kdo je opravdu onen osvícený probuzený člověk, jak o něm Ivan Odilo Štampach mluví. Onen učitel. To, že to někdo říká, přece vůbec neznamená, že to tak musí být. Může podvádět, žít v bludu, co já vím.

Autor: Jeden prověřený skutky a časem se ale objevil. Vzpomínám si na den, kdy jsem v jednom knihkupectví viděl fotku Ramany Maháršiho. Někdy v roce 1995. Na obálce knihy. Stará vousatá a pohledná tvář a hlavně oči. Hluboké, nekonečně mírné a moudré. A láskyplné. Četl jsem několik jeho knih a knih o něm, ale až pohledem do jeho očí mi najednou bylo úplně jasné, že právě tento muž překonal omezení individuality. Je ale instinkt dostatečným argumentem?

Smích, zvuk před stand-up představením

Autor: Tento příběh natáčím už dlouho. Sám pro sebe, protože chci zachytit ten vývoj. Chci zachytit setkání s lidmi, kteří mě tolik inspirovali, a pomohli.

Hlas z pódia: Jirko, pojď sem.

Autor: Je květen 2018. To je zlom v mém hledání a nečekaný zvrat. Sedím před začátkem stand-upu a čekám, až vystoupí Jirka Charvát. Je to právě Jirka, kterého jsem našel internetu jako člověka, který okusil žábu. A tím opravdu nemyslím žabí stehýnka.

J. Charvát: Uvědomění první: Nevíš, kdo jsi. Ideálním odrazovým můstkem k zešílení je přiznat si, že nevíte, kdo jste, kde jste se tu vzali, co tu děláte a proč.

Smích

J. Charvát: Neví to nikdo. Škola se to snaží zamluvit Zlatou bulou sicilskou, stélkami lišejníků a trojčlenkou. Média tvrdí, že jsme tu proto, abychom nakupovali. **Smích.**

Autor: Sedím a zírám

J. Charvát: Uvědomění druhé. Realita neexistuje. Teď když víte, že nevíte, kdo jste, rozhlédněte se kolem sebe.

Autor: On těm lidem říká pravdu, tak jak jí chápu a oni se smějí.

J. Charvát: Uvidíte, že to co vidíte, není skutečnost, ale jenom odraz vás samých. Když si myslíte, že většina lidí je slušný a poctivých, tak jsou, když si myslíte, že jsou to svině, jsou.

Music

Author: However, it isn't easy to find out who really is that enlightened and awakened person mentioned by Ivan Odilo Štampach. Such a person is a spiritual teacher. The fact that someone claims to be such a person, doesn't mean that it's true. He might be cheating or suffering from delusions or whatnot.

Author: But one person tested by time and his deeds did appear. I remember the day when I saw a photo of Ramana Maharshi in a bookshop. It was in 1995 on a book cover. An old, bearded and good-looking face. And especially his eyes – deep, infinitely placid and wise. And full of love. I had read a few of his books and books about him but it wasn't until I looked into his eyes that it suddenly became completely clear to me that it was this man who had overcome the limitation of individuality. But is an instinct a sufficient argument?

Laughter, sound before a stand-up performance

Author: I have been recording this story for a long time. Just for myself because I want to capture the development. I want to capture the meetings with the people who have inspired and helped me.

Voice on stage: Jirka, come here.

Author: It's May 2018. This is an unexpected turning point in my search. I am sitting here before a stand-up performance begins, waiting for Jirka Charvát to perform. It is Jirka who I have found on the Internet as someone who has tried the toad. And I really don't mean tasting it as food.

J. Charvát: The first realisation: You don't know who you are. The perfect springboard for getting crazy is admitting that you don't know where you have come from, what you are doing here and why.

Laughter

J. Charvát: Nobody knows that. At school they try to gloss over it by talking about the Golden Bull of Sicily, thalli of lichens and the rule of three. The media say we are here to go shopping. **Laughter.**

Author: I am sitting here staring.

J. Charvát: The second realisation. Reality doesn't exist. Now that you don't know who you are, look around yourselves.

Author: He's telling these people the truth as I understand it and they are laughing.

J. Charvát: You will realise that what you see is not reality but only a reflection of yourselves. If you think that most people are honest, then they are, and if you think they're bastards, then they are.

Potlesk.

Autor: V roce 2018 přišel ještě jeden důležitý impuls. Dokumentární film Bufo alvarius The Underground Secret od Filipa Záruby. Film, který zachycuje zkušenosti s nejsilnějším přírodním psychedelikem tryptaminem 5-MeO-dmt a s žábou bufo alvarius ze sonorské pouště. To je ta žába.

F. Záruba: Dobrý večer, já se jmenuju Filip Záruba, moc vás tady vítám a jsem rád, že vás přišlo tolik.

Autor: Sedím před začátkem promítání a nikdy by mě nenapadlo, jak mě jeden takový dokument může ovlivnit.

F. Záruba: Nechci vám tímto filmem cokoli doporučovat, vnucovat, nenabádám vás, abyste kouřili žáby, proto ve filmu nezazní jediná věta komentáře, názor si, prosím, udělejte sami.

Potlesk.

Autor: Myslím, že každý člověk hledá. Všichni jsme na cestě, chceme být šťastní a spokojení, hledáme štěstí a uspokojení svých potřeb po štěstí. To možná každý hledá trochu v něčem jiném, ale pocit naplnění spokojenosti štěstí, je pro nás všechny vlastně stejný. Po každém naplnění jakékoli touhy přichází okamžik míru, uspokojení, ticha, a ano štěstí. Dokud zase nezačneme chtít něco jiného. Hledám pomocí meditačních technik a příležitostných šamanských rituálů.

Hudba

F. Záruba: Hledat jsem začal v podstatě už jako malé dítě. Protože, i když jsem byl malé dítě, tak mi moc nedávalo smysl to, jak se mluvilo o podstatě tady téhle reality a o tom, jak vznikla. A vůbec mi nesesedl ten materialistický názor stejně jako takový ten křesťanský názor, který se ke mně dostal, přestože křesťanství bylo potlačováno během komunismu, tak přesto ze spousty různých filmů a knížek se ke mně dostal i tenhle názor, a ani jeden mi nevyhovoval.

Autor: Filip Záruba, autor dokumentu o žábě ze sonorské pouště.

F. Záruba: Maminka se zajímala o jógu, četl jsem hodně jógových knížek, pak se ke mně po revoluci dostala kniha od Stanislava Grofa Dobrodružství sebeobjevování...

Autor: Filip také hledal v sobě. Táhlo ho to k východním filozofiím a ke svému sebezkoumání někdy používal etheogeny. To slovo je možné přeložit jako to co ukazuje Boha uvnitř nebo probuzení vnitřního Boha. Jedná se o psychoaktivní obvykle přírodní látky používané při náboženských nebo rituálních obřadech. Psychedelika.

F. Záruba: A třešnička na dortu byla v podstatě žába. Zážitek s bufo alvariem, který mi umožnil to, v co jsem dosud pouze tajně věřil, tak mi umožnil to prožít. A od té doby už nevěřím, od té doby vím, že to tak je. A co za to jsem velmi vděčný.

Autor: Filip přestal věřit, protože ví. Co to znamená? Jaký je rozdíl mezi věřit a vědět? To je důležitý moment tohoto vyprávění.

P. Růžička: Něco jako hledání u mě začalo, když jsem vychodil střední školu, to mi bylo 18.

Applause.

Author: Another important impulse came in 2018. The documentary *Bufo alvarius: The Underground Secret* by Filip Záruba. The film depicts experiences with the strongest natural psychedelic, *Bufo alvarius*, a toad from the Sonoran Desert.

F. Záruba: Good evening and welcome, my name's Filip Záruba. I am happy to see so many of you here.

Author: I am waiting for the beginning of a projection of the film and I would never have thought how much a documentary might influence me.

F. Záruba: I don't want to use this film to recommend anything to you or impose anything on you, I am not encouraging you to smoke the toad because there is not a word of comment. It's up to you to form your own opinion. Applause.

Author: I think that everybody is searching. We are all on a journey. We want to be happy and content and we are looking for happiness and for the satisfaction of our needs. Everyone might look for it in different things but the feeling of fulfilment, contentedness and happiness is the practically the same for all of us. After the satisfaction of any need there is a moment of peace, contentedness, quiet and, yes, happiness. Until we begin to want something else. I am searching through meditation techniques and occasional shamanic rites.

Music

F. Záruba: In fact, I began to search as a small child because although I was a child, the way people talked about this reality and about how it originated didn't make much sense to me. And the materialist view didn't seem right to me and neither did the Christian view, which I had learned about from many films and books even though Christianity had been suppressed by the Communists.

Author: Filip Záruba, the author of the documentary on the Sonoran Desert toad.

F. Záruba: My mum was interested in yoga so I read lots of books on yoga, and after the Velvet Revolution I found Stanislav Grof's book *The Adventure of Self-Discovery...*

Author: Filip had also searched in himself. He was attracted to Eastern philosophies and would sometimes use entheogens for his self-enquiry. An entheogen could be defined as something that shows God within or the awakening of the inner God. They are usually psychoactive natural substances used in religious or ritual ceremonies. Psychedelics.

F. Záruba: And the icing on the cake was the toad. Using the *Bufo alvarius* enabled me to experience what I had previously only believed in secretly. And since then I haven't believed, I've simply known that it is like that. And I'm very grateful for it.

Author: Filip stopped believing because he knows. What does it mean? What's the difference between believing and knowing? That's an important moment in this story.

P. Růžička: Something like a search began when I had graduated from secondary school at the age of 18.

Autor: To je Pavel Růžička. Známe se desítky let, spolu jsme meditovali a pod vedením Jiřího Vacka hledali, co je to to já? Spolu s Pavlem jsme podstoupili i několik psychedelických rituálů, s LSD MDMA, psilocybinem.

P. Růžička: Rituály jsou důležité a právě to je to, co totálně jakoby moderní společnosti chybí. Proto jsme takové jako dospělé děti, všichni. Smích.

Autor: Vždycky jsem měl ale pocit, že se dotýkám, nalézám odpovědi na vlastní otázky a vždycky jsem měl pocit, že to není dostatečné, že něco chybí.

P. Růžička: Meditace jsem začal prostě studovat. Nějak mě to, ty zážitky v holotropním dýchání, nebo potom LSD, i hubičky jsem zkoušel. Naštěstí jsem se teda dostal k přímý stezce a meditaci, kde se pracuje prostě jenom s pozorností vědomí a ne přímo s tělem.

Autor: Proč o některé stezce říkáš, že je přímá?

P. Růžička: Prožívat sebe prostě jako svobodného ducha můžeš jenom, když ti někdo řekne, jak se to udělá, že jo?

Autor: Myslíš návod?

P. Růžička: Návod, jo. No já měl štěstí, že jsem se dostal ke knížkám, který mě jako vy hned říkaly, co to je duch. A že osvobození, protože o tom je právě uvědomění si, že nejsi prostě žádná uvězněná prostě entita v těle, ale že jsi nekonečně svobodný Duch A jde to zažívat přímo, ty meditace přinášejí stejný prožitek jako ty drogy. No zkrátka jsem to chtěl prožívat furt, no.

Autor: A je to právě Pavel, který se rozhodl okusit žábu. Bufo alvarius je žába ze sonorské pouště. Její obranný sekret se stírá, usuší a obřadně vykouří. Žáby jsou pak vypuštěny opět do volné přírody bez jakéhokoli poškození. Pavel souhlasil s tím, že jeho zkušenost můžu natočit.

Hudba

Filip i Pavel mluví o tom samém. Hledání začalo brzy, něco je nutilo a nemohli si pomoci. Popravdě to mám úplně stejně, otevřeně hledat, jak to je, kdo jsem, bez prostředníků, zkušenostně, pomocí uvnitřnění a meditace, pomocí psychedelik. Potkal jsem několik českých učitelů jógy a sebezkoumání - Mílu a Eduarda Tomášovi, Jiřího Vacka a nakonec Rudolfa Skarnitzla. Četl jsem na internetu jeho články o metodě nalezení sebe sama a napsal mu. Pozval mě k sobě domů. V roce 2011.

Zvuk metra + hlášení v metru

Autor: Navštěvuji pana Skarnitzla. Potřebuji odpovědi. Praktikuji metodu sebezkoumání, hledání toho, co opravdu jsem, ale nikam nepostupuji.

Zvonek, přivítání s R. Skarnizlem, cesta výtahem

Autor: Bydlí v obyčejném panelákovém bytě na Jižním městě v Praze. Vyjždíme výtahem a mě napadá, že právě on by mohl být tím poslem, učitelem. Pátral poctivě a dlouho. Vůně jasmínových vonných tyčinek příjemně naplňuje celý byt.

Author: That's Pavel Růžička. We have known each other for decades, we have meditated together and under the guidance of Jiří Vacek tried to find out what the "self" really is. We have also taken part in a few psychedelic rituals using LSD, MDMA and psilocybin.

P. Růžička: Rituals are important and they are what the modern society totally lacks. That's why we're all kind of like adult children. Laughs.

Author: I have always felt that while I was finding the answers to my questions, it wasn't sufficient. Something was missing.

P. Růžička: I simply started to study meditation. I tried holotropic breathwork, LSD as well as some mushrooms. Fortunately, I found a straight path, where you only work with the attention of your consciousness and not with the body.

Author: Why do you call a certain path "straight"?

P. Růžička: You can only experience yourself as a free spirit if someone tells you how to do it, can't you.

Author: Do you mean instructions?

P. Růžička: Yes, instructions. I was lucky to get books that kind of told me immediately what the spirit is. And what being free means – you have to realise that you're not a confined entity but an infinitely free spirit. And you can take a straight path to it – meditation provides the same experience like those drugs. And I simply wanted to be experiencing it all the time.

Author: And Pavel is the man who has decided to try the toad. *Bufo alvarius* is a toad from the Sonoran Desert. Its defensive exudate is wiped off, dried and then smoked ceremoniously. The toads are then released back into the wild without being harmed. Pavel agreed that I could record this experience of his.

Music

Both Filip and Pavel talk about the same. Their search started early, something pushed them and they couldn't help themselves. It's the same with me. I'm searching openly, trying to find how things are and who I am, without any intermediaries, through experiences, through being within myself, meditations and psychedelics. I have met a few Czech yoga and self-enquiry teachers, Míla and Eduard Tomáš, Jiří Vacek and in the end Rudolf Skarnitzl. I read his articles on the Internet regarding the method of finding one's self, so I wrote to him. He invited me to his home in 2011.

Underground train sounds + announcement

Author: I am visiting Mr. Skarnitzl. I need answers. I practise the self-enquiry method, looking for who I really am, but I haven't made any progress.

Door bell, greeting R. Skarnitzl, taking the lift

Author: He lives in an ordinary prefab house flat in the southern part of Prague. We are taking the lift upstairs and I think that he could be the right messenger and teacher. He has searched long and hard. The aroma of jasmine incense sticks pleasantly fills the whole flat.

Odemykání dveří, klíče

Rudolf Skarnizl: Sladíte?

Autor: Nesladím.

Rudolf Skarnizl: Ne?

Autor: Ne.

Rudolf Skarnizl: A mléko?

Autor: Taky ne.

Rudolf Skarnizl: Já se zajímám o jógu aktivně, každodenně od roku 1948, v hlubokém komunismu. A napadlo mě tenkrát, vůbec poprvé jsem si všimnul, no jó, ale vždyť to je vlastně subjekt a objekt. Něco ve mně chce a já to můžu pozorovat, tak to něco nejsem já. Ale je to jakási síla energie, která ve mně je a já jsem ten, kdo sklízí a platím účet. A tak jsem začal o to mít větší a větší zájem, jak to tedy vypadá v člověku, a během doby jsem se víc a víc přiblížil k touze po poznání.

Autor: Zase to samé. Touha po poznání. Ale jak na to? Víím, co mám dělat, dělám to, ale nejde mi to.

Rudolf Skarnizl: Vííte to všechno nelze popsat slovy. Vy musíte praktikovat, vy to musíte aplikovat. Filosofie, která není vykonávána v praxi má cenu, tato, zlámané grešle. Teprve tou praxí získáváte stav, který pociťujete, že je pravý, na rozdíl od všech přechodných, které můžou být příjemné, nepříjemné a tak dále, ale toto je stálé a to je to, co je. Vy se dostáváte do hlubších a hlubších částí svého vědomí neboli, se víc a víc vaše nevědomost odhaluje a tenčí. Tenčí se váš neklid, který vám vyrábějí vaše tendence a vy zakotvujete nyní, při této metodě Ramanově, víc a víc v klidu, v poznání. Jak se dá poznání slovy vyjádřit..., vy o tom můžete pochybovat, ale znovu a znovu se vám to potvrzuje, že to je. A ono vás to víc a víc naplňuje, takže se stáváte víc tím, co je pravdivé, co je plné, co je jedinečné. Co jste vy sám. A to ovšem trvá. Ale bytí sám sebou je překrásně naplňující a bohaté.

Autor: Rudolfa Skarnitzla od té doby navštěvuji pravidelně. Meditujeme, povídáme si o metodě a úskalích hledání, o Ramanovi Maháršim a jeho učení, které přijal za své. Rudolf si nikdy nehrál na žádného guru, v době natáčení mu bylo hodně přes 80 let a skoro neviděl. Vííce než 60 let se zabýval teoretickou i praktickou stránkou tradiční jógové filozofie.

Rudolf Skarnizl: Být tím, co jsme, pouhé bytí. A nikoliv být klukem, holkou nebo já nevím zaměstnancem a tak dále. Ramana hájil ten názor: pouze být, uskutečnit to pouhé bytí bylo velké jeho doporučením a cílem. To bytí on vyzářoval ven.

Autor: Říká Rudolf Skarnitzl o učení indického mudrce Ramany Maharšiho.

Hudba – oslavná tamilská píseň k hoře Arunáčale

Door unlocked, keys

Rudolf Skarnitzl: Sugar?

Author: No, thank you.

Rudolf Skarnitzl: No?

Author: No.

Rudolf Skarnitzl: Milk?

Author: No, thank you.

Rudolf Skarnitzl: I have been actively interested in yoga on a daily basis since 1948, the time of tough Communism. And it was then that I noticed for the first time that there was a subject and an object. If there is something in me and I can watch it, that something isn't me. It's a sort of energy in me and I am the one reaping and paying the bill. So, I became more and more interested to see what the inside of a man's soul looks like and throughout the years I got closer to the desire for knowing.

Author: The same again. Desire for knowing. But how to achieve that? I know what to do, I am doing it, but unsuccessfully.

Rudolf Skarnitzl: Not everything can be described in words. You need to practise and apply it. Philosophy which isn't applied to practice is worthless. It is only with practice that you get to a state that you feel is the right one unlike all the transitional ones, which might be pleasant or unpleasant, but this state is permanent and that's what *is*. You're getting into increasingly deeper parts of your conscience and your ignorance becomes more and more revealed and reduced. The unease caused by your tendencies is reduced and through this method of Raman's you become more and more anchored in peace and knowing. How can you express knowing in words? You may doubt it but again and again it proves true that it is. And it fulfils you more and more so you become more of what is true, full and unique. You become what you are yourself. And it is permanent. Being yourself is beautifully fulfilling and rich.

Author: After that I visited Rudolf Skarnitzl regularly. We meditated and talked about the method, the difficulties of searching and Ramana Maharshi and his teachings, which Rudolf identified with. He never pretended to be a guru and at the time of the recording he was well over 80 and almost blind. He had been dealing with both the theoretical and practical part of the traditional yoga philosophy for more than 60 years.

Rudolf Skarnitzl: To be what we are; mere being. And not to be a boy or a girl or an employee or whatnot. Ramana said you should simply be, his great recommendation and goal was to achieve mere being. He emanated that being.

Author: Says Rudolf Skarnitzl about the teachings of the Indian sage, Ramana Maharshi.

Music – a Tamil song celebrating Mt. Arunachala

Autor: Bhagavan Šrí Ramana Maharši byl indický mudrc, který žil v letech 1879 až 1950 pod posvátnou horou Arunáčalou v jihoindickém Tamilnádu. Učil starou filozofii advaita védanty, tedy nedvojnosti, a doporučoval metodu poznání sebe sama, sebezkoumání, tak zvanou atmavičáru.

Hudba končí

Autor: Popis jeho osvícení, seberealizace, považuje Rudolf Skarnitzl za zásadní moment na cestě hledání. A vypadalo to jako smrt.

Rudolf Skarnitzl: Ta celá událost se udála roku 1896. Bylo mu šestnáct let, když najednou ho přepadl šokující strach před smrtí. Ale tak hluboký, že to bylo....

Citace osvícení RM: „Stalo se to náhle. Jednoho dne jsem seděl sám v prvním patře domu mého strýce. Byl jsem v dobré zdravotní kondici, avšak najednou mě přepadl neklamný strach ze smrti. Pocítil jsem že zemřu, a tak jsem okamžitě začal přemýšlet, co bych měl udělat.“

Rudolf Skarnitzl: ...A tak se položil na zem, ale nepoložil se jakoby to fingoval, skutečně, zastavil se mu dech a tep srdce a ležel jako mrtvola....

Citace osvícení RM: „V mysli jsem si řekl, aniž bych pronesl slůvko: ‘Tak nyní přichází smrt. Co to znamená? Kdo je tím, kdo umírá? Toto tělo zemře. Ztuhlé ho ponosou na pohřebiště, spálí ho a zbude z něj popel. Ale bude se smrtí těla mrtvé i mé Já? Je tělo Já? Tělo je tiché a netečné, ale jsem si stále vědom plné síly mé osobnosti a i zvuku Já v sobě samém, jakoby bylo mimo tělo. Jsem tedy duchem.“

Rudolf Skarnitzl: ...a já jsem stále a to Já jsem je to veliké Já jsem, které se v něm probudilo k životu a si uvědomoval....

Citace osvícení RM: „Toto všechno nebylo činem nějaké intelektuální úvahy, ale vše se odehrálo rychlostí blesku a živě jako živoucí pravda. Bylo to něco, co jsem bezprostředně vnímal, téměř bez argumentů. „Já“ bylo cosi velmi skutečného. Byla to jediná věc v tomto stavu a všechna má vědomá aktivita, která byla spojena s tělem, měla střed zde. „Já“ čili já sám drželo soustředěnou pozornost mocným uchopením. Strach před smrtí zmizel okamžitě a jednou provždy. Vstřebání v Já-Self pokračovalo od tohoto okamžiku a trvá dodnes.“

Rudolf Skarnitzl: ...asi tak říkal tak po dvaceti minutách najednou přestalo to jeho strnutí a taková ta smrt jeho těla a probudil se do nového života. Nového života v tom smyslu, že v něm již individualita nebyla. On byl čiré Já jsem a čiré vědomí a tím zůstal až do smrti.

Hudba

Autor: Popis Ramanova osvícení, v duchovním slova smyslu seberealizace, tedy poznání toho, co opravdu jsem, je důležitý i proto, že se tolik podobá zážitkům lidí se žábou bufo alvarius.

Hudba končí, zvuk ulice

Author: Bhagavan Sri Ramana Maharshi was an Indian sage living in 1879–1950 under the sacred mountain, Arunachala, in the south Indian state of Tamil Nadu. He taught the ancient philosophy of Advaita Vedanta, i.e. non-duality, and recommended a method of self-enquiry called *atma vichara*.

Music ends

Author: The description of Maharshi's enlightenment and self-realisation is what Rudolf Skarnitzl considered to be a crucial moment on the journey of a seeker. It looked like death.

Rudolf Skarnitzl: It happened in 1896. He was sixteen when suddenly he was seized by a shocking fear of death. It was so strong that...

RM's enlightenment story quoted: "It happened suddenly. I was sitting on the first floor of my uncle's house. I was in good shape but suddenly I was seized by an unmistakable fear of death. I felt I was going to die, so I immediately started to think of what I should do."

Rudolf Skarnitzl: ...so he lay down onto the floor, but he didn't really lie down, he kind of pretended it, his breath and his heart stopped and he was lying there like a dead man...

RM's enlightenment story quoted: "In my mind I thought, without saying a word, now death is coming. What does it mean? Who is the one that's dying? This body will die. They will carry this stiff body to the burial ground and burn it and only ashes will be left of it. But will my own self be dead, too? Is the body my own self? The body is quiet and indifferent but I am still aware of the full strength of my personality and of the sound of "I" within myself, as if outside the body. So, I am a spirit."

Rudolf Skarnitzl: ...and I still am and that "I am" is that big "I am" which was awakened into life in him and he realised...

RM's enlightenment story quoted: "All that was not an act of any intellectual thinking but it happened lightning-fast and it was like living truth. It was something I immediately perceived almost without any arguments. 'I' was something very real. It was the only thing in that state and all my conscious activity which was connected with the body had its centre there. 'I' or my "self" was concentrated by a powerful seizing. My fear of death disappeared at once and forever. The absorption in the Self continued from that moment and it still continues today."

Rudolf Skarnitzl: After about twenty minutes the stiffening and that kind of death of his body stopped and he woke into a new life. A new life in the sense that there was no individuality in him. He was a pure "I" and pure consciousness, which he remained to be until his death.

Music

Author: The description of Ramana's enlightenment – or, in the spiritual sense, self-realisation, i.e. realising of what I really am – is also important because it resembles people's experiences with the toad, *Bufo alvarius*, to a large degree.

Music ends, street noise

Autor: Jedna věc je intimní meditační hledání, druhá věc působení medicín. Ale mě zajímá vědecký pohled. Co se děje v mém mozku, když medituju? Když dojde k rozpuštění pocitu já? Zajímá mě vědecký pohled na metodu Ramany Maharšiho. Jdu proto za docentem doktorem Petrem Zachem. Ten působí v Ústavu anatomie 3. Lékařské Fakulty UK v Praze a také v Psychiatrickém centru Praha, v laboratoři biochemie a patofyziologie mozku.

Chůze chodbou

Petr Zach: V té meditační pozici dojde k tomu, že pokud ji děláme pečlivě po řadu měsíců. Jaksi ten mozek začne propojovat ty oblasti mezi sebou, které normálně spolu většinou nekomunikují. A dojde tam k jakémusi zážitku, který je nepřenosný na to okolí, že to, co považujeme za jakýsi pocit nebo jakési vědomí já, takže může vypadat úplně jinak.

Autor: Co ale rozhoduje o tom, jestli se cítím jako individualita nebo ztrácím pocit já, ega, tak jako lidé, kteří zažívají sebepoznání nebo psychonauti, kteří třeba rituál se žábou bufo alvarius popisují úplně stejně.

Petr Zach: Je to jakási soustředěnost, která rozhoduje o tom, jestli máme subjektivně pocit jakéhosi rozplynutí toho svého já nebo nemáme. Řekněme, že jedna část struktury mozku si prohlíží nebo dostává informace od jiného okruhu v tom mozku, ty okruhy nejsou úplně oddělené, ale jsou spolu spojeny různými krátkými nebo delšími spoji a tohle zrcadlení té jedné části neuronálních okruhů vůči těm druhým a navzájem, se zdá, že vytváří nakonec jakýsi film, řečeno kinematografií, který potom pozornost, o které ale nevíme v současnosti přesně, jak je generována, ta pozornost si to jakoby prohlíží. Z tohoto zrcadlení před tou pozorností těch výsledků komunikace jednotlivých částí mozku dochází k vývoji toho pocitu nebo jakési barvy nebo jakéhosi prostorového uspořádání nebo jakéhosi významu toho, co nazýváme já. Nicméně, ta změna toho pocitu já nebo toho jáství bych řekl, že vždycky je doprovázena tou změnou uspořádání těch funkčních okruhů v tom nervovém systému. Je to něco podobného, jako když člověk chodí do posilovny. Trošku je to nadsázka kvůli tomu, že se to dá označit přímo za nereligiózní techniky, že to se ještě bude muset dlouhá léta vysvětlovat, že se to dá odpojit od náboženství. To je pořád velká záležitost.

Autor: Důležitá záležitost, protože tato metoda vlastně nesouvisí s vírou, s náboženstvím, i když může, a je přísně vědecká. Totiž: Empirickým ověřováním sám na sobě zjistit, jak to opravdu je. Metodu znám. Můj učitel Rudolf Skarnitzl ji formuloval přesně.

Rudolf Skarnitzl: Vy se musíte dostat do svého nitra. A stočit to do sebe, do nitra s otázkou nebo se zkoumáním s otázkou, kdo jsem Já? Kdo já jsem? A to stočení se děje tak, že svou pozornost věnujeme svému nitru opakovaně a opakovaně se zkoumáním a hledáním, kde nebo co nebo kdo jsem já?

Hudba

Autor: Rudolf Skarnitzl zemřel v roce 2015. Byl pokorným a tichým učitelem nauky sebepoznání Ramany Maharšiho. Roky a roky jsem usiloval, lámal si hlavu, co to je, to já? Pravda o sobě samém. Hledal a praktikoval.

Author: Intimate searching through meditation is one thing while the effect of medicines is another thing. But I am interested in the scientific view. What is happening in my brain when I am meditating and when the feeling of “I” is dissolved? I am interested in the scientific view of Ramana Maharshi’s method. That’s why I am going to see doctor Petr Zach. He works at the Institute of Anatomy at the Third Medical School of Charles University in Prague and also at the Prague Psychiatry Centre’s laboratory of biochemistry and pathophysiology of the brain.

Footsteps in hall

Petr Zach: If you have been taking up the meditation position carefully for many months, your brain starts interconnecting its areas which normally don’t communicate with each other. And an experience occurs which cannot be transferred to the surroundings and what we regard as a kind of feeling or consciousness of the self might look different.

Author: But what decides whether I feel as an individuality or whether I lose the feeling of my self, my ego, like those people who experience self-realisation or psychonauts, who, for example, describe the *Bufo alvarius* ritual in the same way.

Petr Zach: It’s a kind of concentration that decides whether or not we subjectively have a feeling of dissolution of our self. We can say that one part of the brain structure looks at or receives information from another circuit in the brain and the circuits are not completely separated; they are interconnected by different short or long links and this reflection of one part of the neural circuits in relation to the other and to themselves seems to create a kind of film, like in the cinema, which our attention, of which we don’t know how it is generated, kind of watches. And this reflection of the results of the communication among the individual parts of the brain, as seen by that attention, generates the feeling or a kind of colour or spatial arrangement or meaning of what we call “I.” However, the change of that feeling of “I” is always accompanied by the change of the functional circuits in the nervous system. It’s like when you go to the gym. It’s a bit of a hyperbole because it can be referred to as non-religious techniques and for many years it will have to be explained that it can be separated from religion. That is still a big thing.

Author: An important thing because this method is not connected with religious belief, although it can be, and is strictly scientific. It consists in a person using empiric verification to find out in him/herself how it really is. I know this method. My teacher, Rudolf Skarnitzl defined it precisely.

Rudolf Skarnitzl: You must get into your soul. And curl up in your soul to ask the question “who am I?” And that happens by paying attention to our soul repeatedly, enquiring and searching for what or who we are.

Music

Author: Rudolf Skarnitzl died in 2015. He was a humble and quiet teacher of Ramana Maharshi’s philosophy of self-knowledge. For years I had been trying to find out what is “I.” The truth about myself. I had been searching and practising.

Hudba končí

Autor: Jenže pak přišlo jaro roku 2018 a dokumentární film Bufo Alvarius The Underground Secret od Filipa Záruby.

Zpěv šamana

Autor: Setkávám se s Filipem a je to zvláštní setkání. Dva lidé, co se vidí poprvé a přesto mám pocit, že ho dlouho znám. Rozumím mu a je to příjemné.

F. Záruba: Film jsem natočil proto, že před asi rokem a půl jsem se potkal s Octaviem Rettigem, který s touto látkou pracuje. Dvakrát jsem to vyzkoušel. A těch 15 minut mi naprosto šokovalo. Za těch patnáct minut jsem se dozvěděl a zažil víc věcí než za celý svůj dosavadní život a to se opravdu velmi dlouho věnuji studiu východní filosofie, buddhismu a šamanismu a všem těmto věcem. Pořád to ale pro mě byla otázka víry, ale po tom zážitku už to nebyla otázka víry, na vlastní kůži jsem si to prožil, zažil jsem to, vím, jaké to je, a když jsem zjistil, že o tom není žádný dokumentární film, že ta látka je prakticky neznámá po celém světě, tak jsem se rozhodl o tom natočit film.

Zpěv končí

Autor: To zpíval doktor Octavio Rettig, neošaman a znovuobjevitel žáby bufo alvarius, Mluvíme tu o psychedelikách, musím dodat, že látka z obranného sekretu této žáby je v Česku legální, není to zakázaná látka. Spolu s Filipem Zárubou poznávám i Slávu Zemánka, podílel se na natáčení Filipova filmu a rituál podstoupil.

S. Zemánek: Na rozdíl od jiných přírodních medicín, které se dají považovat za silná psychedelika, jako třeba i ayahuasca nebo peyote, a kde je vyžadována dieta, jakási abstinence všeho možného, tak u bufa, tady žádná taková příprava striktně vyžadována není. Tam jde spíše o to psychicky se na to připravit, ale podotýkám, že na to se připravit nelze, protože ten zážitek je opravdu neporovnatelný s ničím, co jsem do té doby měl možnost prožít. Myslím, že i člověk, který je zvyklý na psychedelika, tak to pro něj bude velké překvapení, protože ten prožitek jde za rámec všeho vnímaného. Tam už nejsou žádné vize, tam nejsou žádné smyslové vjemy, tam není absolutně nic. Tam člověk naprosto pozbyde ega, víceméně se rozpustí na energii, a v rámci několika vteřin, já, já používám ten příměr k tomu, jako že je všude a všechno. Expanduje to vědomí do jakéhosi prostoru tvořivé Energie, která se jeví být zdrojem toho co se zdá být naším světem.

Autor: Poslouchám Slávovu zkušenost, přesně odpovídá zážitku rozplynutí Ramany Maharšiho během jeho vlastního prozření. Být všechno ve všem. To je ten stav. To je moje vzpomínka na zážitek na kole v patnácti letech. To je to, co hledám.

Změna hudby

Autor: Je květen roku 2018 To je zlom v mém hledání a nečekaný zvrat. Sedím před začátkem stand-upu a čekám, až vystoupí Jirka Charvát. Je to právě Jirka, kterého jsem našel internetu jako člověka, který okusil žábu.

Music ends

Author: But then in the spring of 2018 I saw Filip Záruba's documentary *Bufo Alvarius: The Underground Secret*.

Shaman singing

Author: I meet Filip and it is a strange meeting. It's the first time we have met but I feel as though I have known him for a long time. I understand him and it's pleasant.

F. Záruba: I made the film because about a year and a half ago I met Octavio Rettig, who works with the substance. I have tried it twice. And those 15 minutes totally shocked me. In fifteen minutes I learned and experienced more things than in all my previous life although I have been studying Eastern philosophies, Buddhism and shamanism and all such things for a very long time. Before that experience it had been a matter of religious belief for me but after it I knew I'd had first-hand experience of "I," I knew what it was like and when I found out that there wasn't a documentary on it and that the subject was basically unknown all over the world, I decided to make a film about it.

Singing ends

Author: That singing voice belongs to doctor Octavio Rettig, a neo-shaman and rediscoverer of the *Bufo alvarius* toad. We are talking about psychedelics but I must add that the substance from the toad's defensive exudate is legal in the Czech Republic. Besides Filip Záruba I also get to know Sláva Zemánek, who contributed to the making of Filip's film and underwent the ritual.

S. Zemánek: Unlike other natural medicines that might be regarded as strong psychedelics, such as ayahuasca or peyote, and which require a certain diet and abstinence from all kinds of things, no such preparation is necessary in the case of the toad. It is more important to prepare for it mentally but I must point out that it is impossible to prepare for it because the experience is unlike anything I had experienced before. I think that even a person who is used to taking psychedelics will be very surprised because the experience goes beyond anything that can be perceived. There aren't any visions, any perceptions; there's nothing at all. You lose your ego absolutely and you more or less dissolve into energy and within a few seconds, as I say, you are everything and everywhere. Your consciousness expands into a space of creative energy, which seems to be the source of what appears to be our world.

Author: Listening to Sláva's experience I realise that it exactly corresponds to Ramana Maharshi's dissolution during his own awakening. To be everything and everywhere. That's the state. That's my memory of the bike-riding experience at the age of fifteen. That's what I am looking for.

Music changes

Author: It is May 2018. This is an unexpected turning point in my search. I am sitting here before a stand-up performance begins, waiting for Jirka Charvát to perform. It is Jirka who I have found on the Internet as someone who has tried the toad.

J. Charvát: Uvědomění první: Nevíš, kdo jsi. Ideálním odrazovým můstkem k zešílení je přiznat si, že nevíte, kdo jste, kde jste se tu vzali, co tu děláte a proč.

Smích

J. Charvát: Neví to nikdo.

Potlesk, cesta metrem

Autor: Píšeme si přes Facebook a brzy беру mikrofon a vyřáším za Jirkou k němu domů. Mám plno otázek. Na jeho hledání, na jeho rituál se žábou, na jeho život po takové zkušenosti. Jsem zvědavý.

Hudba končí

Autor: Mě fascinovalo to, jak v tom jednom tvém stand-upu mluvíš o tom, že neexistujeme a realita neexistuje a tak dále, a ti lidé se strašně smějí. Ty jim vlastně říkáš pravdu.

Jirka: No, to je otázka.

Autor: To, čemu já říkám pravda, tenhle koncept je mi nejbližší. Ale furt je to koncept.

Jirka: Hm.

Autor: A ty jim to říkáš a oni se chechtají. To mi přišlo divný.

Jirka: To je normální. Protože smích je úzkost, která se dere ven a tohle je něco, čeho se lidi ohromně bojí. Kolik lidí ti nevydrží hodinu v místnosti o samotě, protože se dívají téhle neexistenci do tváře. Téhle prázdnotě. A proto jsou veškeré závislosti. Od Facebooku po alkohol a tak dál. Protože, ti lidé to neunesou.

Autor: Být sami se sebou?

Jirka: Hm. Protože zjišťují, že když jsou tam sami, tak tam nic není.

Autor: Taková zkušenost je převrácení se naruby, v podstatě. Co to s člověkem dělá? Respektive, co to s tebou udělalo po té, co jsi zjistil, že nemáš svobodnou vůli, zřejmě, že jsi jenom průduch něčeho a loutka, v uvozovkách, a že to, čemu jsi říkal do té doby říkal já, nebo jsi cítil nějakou identitu, je iluzorní.

Jirka: Je to smrt. Na osobnostní úrovni. Zpočátku vytváří obrovský strach, úzkost, ale na druhé straně je jakási svoboda. To hlavní, co já si z toho odnáším, je to, že já vytvářím realitu, protože realita rovná se vnímání, což si uvědomíš právě tím, že si to vědomí změníš. Je v tom obrovská síla a je to provokativní. Ty, není tady žádná pevná skutečnost, ty ji vytváříš tím, že si ji vykládáš.

Hudba, ulice

J. Charvát: The first realisation: You don't know who you are. The perfect springboard for getting crazy is admitting that you don't know where you have come from, what you are doing here and why.

Laughter

J. Charvát: Nobody knows.

Applause; on the underground

Author: We write each other through Facebook and I soon take my microphone and visit Jirka in his home. I have lots of questions about his search, his ritual with the toad and his life after such an experience. I am curious.

Music ends

Author: It fascinated me that in your stand-up performance you tell people that we don't exist and that reality doesn't exist and they laugh terribly. You actually tell them the truth.

Jirka: Well, that's a question.

Author: What I call the truth is a concept that I find best. But it's still only a concept.

Jirka: Hm.

Author: And you tell them and they laugh. I find it strange.

Jirka: That's normal. Because laughter is anxiety forcing its way out and this is something people are really scared of. Many people can't stand being alone in a room because they are staring at the face of this non-existence, this emptiness. That's why there are all the addictions. From Facebook to alcohol and so on. Because the people can't bear that.

Author: Can't bear to be themselves?

Jirka: They realise that if they're alone, there's nothing in there.

Author: Such an experience basically means being turned inside out. What does it do to a person? Or, more precisely, what did it do to you when you realised you had no free will and that you probably were only a vent-hole of something and a "puppet" and that what you had previously called "I" or an identity you might have felt before was an illusion.

Jirka: It's death. On the level of your personality. At first it creates a terrible fear and anxiety but on the other hand, there's a kind of freedom. The main thing I got to understand is that I create reality because reality means perception, which you realise by changing your consciousness. It is extremely powerful and provocative. There's no fixed reality and you create it by interpreting it.

Music, street

Autor: Opouštím Jirku a přemýšlím o jeho zkušenosti. Musím se poradit. Kvůli Pavlovi Růžičkovi, který se rozhodl rituál podstoupit. A protože chci vědět, jaká rizika mu hrozí, Vždycky je nějaké riziko. Doktorka Veronika Andrashko z Národního ústavu duševního zdraví je zároveň členkou České psychedelické společnosti. Co by doporučila těm, kteří se rozhodnou takový rituál podstoupit?

Hudba končí

V. Andrashko: Rozhodně bych to nedoporučovala. To je moje vyjádření. V případě jakýchkoliv psychedelických látek, si myslím, že základem je správná informovanost jedince o tom, co to může mít za nežádoucí účinky, jak je potřeba se připravit, a pokud se náhodou stane, že někdo je tak neopatrný a naloží se svým vědomím takovým neodpovědným způsobem, tak existuje taková síť odborníků pro integraci náročné psychedelické zkušenosti...

Autor: Jsem trochu zaskočený a ptám se dál, protože mám pocit, že Pavel už je rozhodnutý.

V. Andrashko: ...jsou jedinci, co to podstoupí v nekontrolovaném prostředí, tak se snažíme dát dohromady v rámci České psychedelické společnosti síť odborníků, co mají přes holotropní dýchání nebo přes své výcviky zkušenosti se změněnými stavy vědomí a mají zkušenosti práce s takovými klienty. Takže máme třeba na stránkách České psychedelické společnosti odborníky, co s tím mohou pomoci z řady psychologů, psychiatrů a terapeutů. Nicméně, chci ještě jednou zdůraznit, že to není žádná sranda, podle mého názoru.

Autor: Mluvíme o účinku této legální látky a je jasné, že může být mimořádný. Co ještě vidí Veronika Andrashko jako nebezpečné?

V. Andrashko: Pak je tam obrovská otázka toho kontextu, ve kterém je podávána. Konkrétně ve filmu Bufo alvarius ten rituál jako takový vnímám jako dost nebezpečný, protože víme, že propojením toho klinického konceptu, psychedelické terapie, i toho tradičního šamanského konceptu, tak tím základním propojením je správný set a setting. Co se týče setu, tak je strašně důležité, aby člověk byl správně připraven na ten zážitek a také, aby neměl žádné kontraindikace...

Autor: Tím myslí i patřičný věk, kdy spuštění psychózy je pravděpodobnější před osm a dvacátým rokem života. Vadí kardiovaskulární onemocnění a psychotická anamnéza v rodině. A dále kontraindikace s antidepresivy. Ty mohou způsobit serotoninový efekt.

Hudba, hlasy v pozadí

Autor: Pavel ale trvá na tom, že rituál podstoupí. Je jaro 2018. Jsme na přípravném setkání v jednom soukromém klubu v Praze, kde Ondřej Bahník, facilitátor, jehož zaměřením jsou integrace rozšířených stavů vědomí a pomoc v psychospirituální krizi, několika zájemcům vysvětluje, jak se na rituál připravit, co může přijít. Ondřej neorganizuje rituály, jen svým způsobem odrazuje zájemce.

Author: I leave Jirka, thinking about his experience. I need some advice because of Pavel Růžička, who has decided to undergo that ritual. And I want to know what risks there are. There is always a risk. Doctor Veronika Andrashko from the National Institute of Mental Health is also a member of the Czech Psychedelic Society. What would she recommend to those who decide to undergo such a ritual?

Music ends

V. Andrashko: I definitely wouldn't recommend it. That's my statement. I think that in the case of any psychedelic substances it is essential to be informed about the possible undesirable side effects and about how you need to prepare, and if someone is so careless and treats his consciousness in such an irresponsible way, there is a network of experts helping to integrate a difficult psychedelic experience...

Author: I am a bit surprised and I go on asking questions because I believe that Pavel has already decided.

V. Andrashko: There are individuals who undergo it in an uncontrolled environment, so we at the Czech Psychedelic Society are trying to put together a network of experts who have some experience with altered states of consciousness through holotropic breathwork or through their training sessions and have experience in working with such clients. So, on the website of the Czech Psychedelic Society we have experts who can help, such as psychologists, psychiatrists and therapists. However, I want to emphasise that in my opinion it's no smooth ride.

Author: We talk about the effect of this legal substance and it is clear that it can be extraordinary. What else does Veronika Andrashko regard as dangerous?

V. Andrashko: Then there is the huge issue of the context in which it is administered. In the *Bufo alvarius* documentary, I consider the ritual to be quite dangerous because we know that if you combine the clinical concept, psychedelic therapy and the shamanist concept, the right setting is important. It is extremely important that you are prepared for the experience properly and that you don't have any contraindications...

Author: Among other things, she means appropriate age since psychosis is more likely to be triggered before you are twenty-eight years old. Cardiovascular diseases and psychotic anamnesis in the family are undesirable. And so is contraindication with antidepressants, which can cause a serotonin effect.

Music, voices in the background

Author: However, Pavel insists on undergoing the ritual. It's the spring of 2018. We are at a preparation meeting in a private club in Prague, where facilitator Ondřej Bahník, who specialises in integration of altered states of consciousness and help in psychospiritual crisis, explains to a few interested persons how to prepare for the ritual. Ondřej doesn't organise the rituals. In a way, he only discourages those who are interested in them.

O. Bahník k publiku: Dneska nás čeká pár oblastí, které musíme probrat. Je to příprava na sesi bufo alvarius, kdy to nezabere moc času, těch možností, co všechno připravit a jak se připravit, není mnoho, ale jsou tam předpoklady, které je dobré mít splněny. Budeme chvíli mluvit o tom, jak to probíhá, jak postupují jednotlivé facilitátoři, budeme mluvit o integraci, což je nejdůležitější ....

O. Bahník: Tohle to není medicína pro každého, ale pro opravdu připravené lidi. Pro lidi, kteří, nejenom, že jsou v dobrém momentu svého stavu a svého vývoje. Ale i v dobrém momentu, co se týče svého pracovního roku, protože taková zkušenost může mít obrovský vliv, mnoho lidí se nemůže tři týdny až tři měsíce pořádně věnovat své rodině, nebo práci, protože to může být takový zásah do psychiky a tak to nabourá jejich ego a konstrukty, ve kterých žili, že musí přehodnotit svůj život a to si vyžaduje určitý čas.

Autor: Co psychické problémy?

O. Bahník: Bufo alvarius, ale i jiné spirituální praktiky, řekněme, stimulují proces. Člověk, který už sám je dost nastimulovaný, který má schizofrenii, psychózu, například, má dost impulzů, než je třeba sám schopen snést. Pro takového člověka to určitě není vhodné. Jako každé psychedelikum, i tohle může rozjet nějakou ze skrytých vad, o kterých člověk neví.

Autor: Když se lidi seznámí s tím vším, o čem si teď mluvil, jsou klidnější?

O. Bahník: Někteří jsou klidnější, někteří jsou zodpovědnější, další se rozhodnou nejít. To je důležité, to bych chtěl, až je takových víc. **Smích.** Člověk musí vědět pravdu. Když má člověk náročnou zkušenost a je na ni dobře připraven, ví, co v ní může čekat, jak s tím má naložit a kam se obrátit o pomoc, kdyby ji potřeboval, tak i tu náročnou zkušenost může přetransformovat a může tak mít velice pozitivní vliv na jeho život, rodinu i jeho okolí.

Hudba, zvuk zahrady

O. Rettig: Last one...

Autor: Pavel stojí na louce s rozpřaženýma rukama, je zalitý sluncem, postupně natahuje kouř z dýmky a mohutně vdechuje. Doktor Octavio Rettig ho vyzývá, aby udržel kouř v plicích co nejdéle. Vidím poprvé naživo rychlý účinek látky. Pavel se okamžitě sveze na zem, leží a usmívá se, zevně se neděje nic. Po nějaké chvíli Octavio Pavla posadí a dá mu vtáhnout další šluk. Situace se mění.

Pavel vzdychá, zvuk obřadního chrastítka

Autor: Pavel vypadá, že plave na suchu. Pak se začne na zemi otáčet kolem své osy a vykřikovat.

Pavel: Ty vole, ty vole...

Autor: Mává zběsile rukama a nohama, vypadá děsivě. Octavio ho chvilkami zadržuje, směřuje, já držím mikrofon a snažím se zůstat klidný.

O. Bahník to the audience: Today we'll be looking at a few areas that we need to go through. It's preparation for a *Bufo alvarius* session. It won't take much time. There aren't many ways to prepare for it but there are some requirements which should be met. We will talk about how it is done, how individual facilitators proceed, and about integration, which is the most important...

O. Bahník: This medicine is not for everyone but for people who are really prepared. For those who are not only in a good stage of their state and development but also at a good moment as regards their working year because such an experience can have a huge effect – many people are unable to do their job properly or take care of their family for three weeks or even three months because their psyche is so affected and their ego and the constructs in which they used to live are so disrupted that they must rethink their life, which requires some time.

Author: What about mental problems?

O. Bahník: *Bufo alvarius* as well as other spiritual practices stimulate a process. A person who is already sufficiently stimulated, who has schizophrenia or a psychosis, might have more impulses than he/she is capable of bearing. For such a person it definitely isn't suitable. Like any psychedelic, this one may trigger a hidden disorder, which the person doesn't even know about.

Author: When people learn about everything you have mentioned, are they calmer?

O. Bahník: Some are calmer, some are more responsible, others decide not to do it. That's important. I'd like to have more of those. **Laughs.** You need to know the truth. If you want to have a difficult experience and are well prepared for it and you know what to expect and where to get help if necessary, that difficult experience can be transformed and may have a very positive influence on your life, family and friends.

Music, sounds of garden

O. Rettig: Last one...

Author: Pavel is standing in a meadow, lit by the sun, his arms spread wide. Gradually, he inhales the smoke from the pipe powerfully. Doctor Octavio Rettig tells him to hold the smoke in his lungs as long as possible. This is the first time I have seen the fast effect of the substance in real life. Pavel immediately falls to the ground, lies down, smiling, while nothing is happening outwardly. After some time Octavio helps him sit down and makes him have another puff. The situation changes.

Pavel sighs; sound of ceremonial rattle

Author: Pavel looks as if he were swimming on dry ground. The he starts turning around on his axis and shouting

Pavel: Oh shit, oh shit!

Author: He's waving his arms and legs frenziedly, looking awful. Occasionally, Octavio holds or directs him while I hold the microphone, trying to keep calm.

Pavel: Ty vole, no to je hrozný, to je hrozný...

Autor: To je hrozný, křičí. Zajímá mě, proč to křičí, co prožívá, co je to, to je konec?

Zvuky Pavla, výkřiky

Autor: V pohotovosti jsou pomocníci a terapeut. Po několika minutách se Pavel uklidní a sleduje mě očima, které se ne dívají z tohoto světa. Nepoznává mě, zřejmě ani okolí. Pak už jen leží a odpočívá. Jsem trochu otřesený. Po té se probouzí a usmívá. Špinavý, zpocený, unavený, živý.

Zvuk zahrady

Pavel: Stálo to za to, no. Hodně se mi to vlastně potvrdilo. Všechno. Tam člověk neá žádnou možnost to vošulit.

Zvuk zahrady

Autor: Stojím u deky s ležícím Pavlem, vypínám mikrofon a vzpomínám si na slova Ondřeje Bahníka.

O. Bahník: Toto je vždycky osobní rozhodnutí. Myslím si, že to je tak výrazné rozhodnutí, že se to nedá doporučovat. Může člověk upozornit na nějaká rizika, může člověk mluvit o některých potenciálech, ale člověk se musí vždycky rozhodnout sám.

Autor: Asi každý to nějak zvažuje, pokud se rozhoduje, že tu sesi podstoupí, ale když tě tak poslouchám, tak mě odrazuješ.

O. Bahník: Myslím si, že to je správné, protože člověk, který má v sobě opravdové volání, kterého ta medicína volá, který je připravený na ty změny, tak je neodraditelný, když je ve svém správném okamžiku a je schopný vyloučit všechna rizika všechny komplikace, které ho brzdí v té cestě a teprve potom je připravený. Člověk, který pochybuje, nebo který není v dobrém momentu, tak by prostě neměl jít, ale člověk kterého už to dlouho volá a připravil velice dobrou půdu pro svoji integraci, tak i kdybych mu řekl cokoliv, tak ho neodradím.

Hudba

Autor: A najednou vidím sám sebe, jak jdu za Octaviem. Je to tak rychlé a podivně samovolné. Za chvíli stojím s rozpaženýma rukama na louce zalité sluncem a bojím se, že nevdechnu správně. Špatné nedostatečné vdechnutí, prý může způsobit ony nepříjemné mezistavy vědomí a těch se bojím. Vlastně mi vůbec nedochází, co v tu chvíli dělám.

Hudba končí, Octavio zpívá

Autor: Výdech už vnímám velmi vzdáleně. Celý projev včetně mého těla a mysli se promění v barevný divoký kaleidoskop měnících se obrazů. Je to obrovská rychlost. Dívám se na listy asi 10 metrů vzdálené větve a vidím je velmi ostře. Všechno vidím ostře. Všechno je spojené, zlato stříbrnými ornamenty - lidé, moje tělo, stromy, tráva, všechno. A najednou chápu, že nevidím ostře, ale že prostě zmizela vzdálenost. Zmizel prostor, jsem všude stejně daleko, jsem všude.

Pavel: Oh shit, it's terrible, it's terrible!

Author: He's shouting: "It's terrible." I want to know why, what he's going through – is that the end?

Pavel's sounds, shouts

Author: Assistants and a therapist are on alert. After a few minutes Pavel calms down and watches me with eyes that are not looking from this world. He recognises neither me nor his surroundings. Then he only lies, having a rest. I'm a little shaken. Then he wakes up, smiling. Dirty, sweaty, tired, alive.

Sounds of garden

Pavel: It was worth it. I got a lot of things proved. Everything. There was no chance to cheat.

Sounds of garden

Author: I am standing by the blanket with Pavel lying on it. I turn off the microphone and remember Ondřej Bahník's words.

O. Bahník: This is always a personal decision. I think it's such an extraordinary decision that it can't be recommended. You can point out some risks, you can talk about some potentials, but the person has to make the decision themselves.

Author: Probably everybody trying to decide whether to take part in the session hesitates, but listening to you I feel discouraged.

O. Bahník: I think that's right because a person who is really being called and attracted by the medicine and is ready for the changes can't be discouraged. If he is in the right moment and is capable of excluding any risks and complications obstructing his way, then he's really prepared. On the other hand, someone who's in doubt or who's not in a good moment simply shouldn't do it. But somebody who has been attracted to it for a long time and has prepared well for their integration can't be discouraged no matter what I tell them.

Music

Author: And suddenly I see myself walking towards Octavio. It is fast and strangely spontaneous. In a moment I am standing in a sunlit meadow with my arms spread wide and I'm afraid I might not inhale correctly. Insufficient inhalation might cause those unpleasant states of the mind, which I am scared of. In fact I don't fully realise what I'm doing.

Music ends, Octavio sings

Author: I perceive my expiration only very remotely. The whole expression including my body and mind turns into a colourful kaleidoscope of changing pictures. It's extremely fast. I look at the leaves of a tree branch about ten meters away and I can see them very sharply. I can see everything sharply. Everything's connected by golden and silver ornaments – the people, the trees and grass – everything. Suddenly, I understand that I can't see sharply but that distance has simply disappeared. Space has disappeared and I am in the same distance everywhere; I am everywhere.

Vzdychání, zpěv

Autor: Já umírám. Nemůžu to vyzvracet, vyplivnout nebo vydechnout, už jsem to udělal a nejde to vrátit. Co jsem to udělal? Vždycky jsem si myslel, že jsem smířený se smrtí. Nejsem. Chci se zachovat, nechci umřít, co teď, kdo to řekne mámě, Pavlovi? To je trapný, umřel při rituálu, budou říkat. Bojím se. Hledám v panice něco, kam bych se mohl schovat, ale není kam. Zkousím ve zlomcích vteřiny mantry, modlitbu k mistrovi, meditaci, ale nic nefunguje. Už je pozdě, je to jako smršť, celý život zrychleně proběhne, strachy, viny, touhy, příkoří. Jsem unavený. Z toho boje a strachu. Mně je to jedno. Je mi to jedno. A jsem stržen tím šíleným proudem. Mizím.

Vzdychání, zpěv

Autor: Přese mě se nasouvá zlatostříbrný světelný tunel. Neblížím se k němu, ale nasouvá se na mě. Energie stoupá, slyším elektrické jiskření života, mě samého, svůj vlastní zdroj a pak už je jenom světlo. Já jsem světlo a zírám neexistujícími očima do já jsem světla. Je blažené a láskyplné. V tom stavu bych zůstal navždy. A ačkoli se nehýbe nic, všechno se zároveň žene šílenou silou dál a dál. Pořád ještě nedošlo k vyvrcholení.

Elektrický zvuk

Autor: A pak všechno vnímatelné vybuchne. Tichý výbuch v nepohybu. Tma. Ticho. Žádný pocit. Už žádný strach ani láska. Plné, vibrující, energeticky třpytivé nehybné nic. Prázdnota.

Dech, hudba

Autor: Ale živá prázdnota. Já jsem. To náhlé zjištění je ohromující. Já jsem. Všechno jednou zmizí. Svět, tělo, myšlenky, city, pocit já, ale já nemohu umřít. Nemám kam umřít, kam jít, kam se pohnout, jsem pořád stejný, pořád tady, pořád jsem, pořád v teď. A nikdy to nebylo jinak. Protože nic jako minulost nebo lineárnost času není. Jsem. Teď trvá navěky, ale navěky je blbost, protože teď je jenom teď.

Hudba, zpěv šamana

Autor: Strach ze smrti jsou jenom myšlenky podobné bzučícímu hmyzu. Iluze ega, závislosti, ztotožňování, názory, to všechno jsou blbosti. Já jsem nehnutý. Masa sebe sama, která vyplňuje a tvoří všechno, co je. Já jsem. V tom momentu, a je to všechno nesmírně rychlý proces, se nic rozjasní září, láskyplnou, konejšivou, obsáhne vnímatelné i nevnímatelné. Jsem to já a zároveň spočívám v náručí Nejvyššího, Jsem s ním sjednocen a zároveň spočívám v jeho náručí., Jak se to dá popsat?

Hudba, zpěv šamana

Autor: Celý proces není vydedukovaný nebo vypřemýšlený, na to je osobnost příliš malá a slabá. Poznání je náhlé a komplexní. Jako blesk. Jako příjem komplexního balíku, sprchy odhaleného vědomí. Odkrytí, jasné vědomí, že to nikdy nebylo jinak a nikdy jinak nebude. Obrovská láska a vděčnost. A Octavio to ví. Je tam se mnou.

O. Rettig: Happy birthday, everyday.

Sighing, singing

Author: I am dying. I can't vomit it, spit or breathe it out; I've done it and it can't be undone. What have I done? I have always thought I have come to terms with death. But I haven't. I want to preserve myself, I don't want to die. Who will tell my mother and Pavel? "That's embarrassing," they will say, "he died during a ritual." I'm scared. Panicking, I am looking for somewhere to hide, but in vain. In fractions of a second I try mantras, a prayer to the master, and meditation, but nothing works. It's too late, it's like a whirlwind; the whole life goes by quickly – fears, guilt, wrongs. I'm tired. Tired of the struggle and fear. I don't care. I don't mind. And I am swept along by the crazy stream. I disappear.

Sighing, singing

Author: A golden and silver tunnel is being pushed over me. I am not coming closer to it, it's being pushed onto me. Energy increases and I can hear the electric sparks of life, of myself, my own source, and then there's only light. I am the light and my non-existent eyes stare into the "I am the light." It is blissful and full of love. I could stay in this state forever. And although nothing is moving, everything is rushing forward with immense power. The climax hasn't come yet.

Electric sound

Author: And then everything perceptible explodes. A quiet explosion in no movement. Darkness. Quiet. No feelings. No fear or love. Full, vibrating, energetically glistening nothing. Emptiness.

Breathing, music

Author: But a living emptiness. I am. That sudden discovery is astounding. I am. Suddenly, everything disappears. The world, my body, thoughts, emotions, the feeling of "I," but I can't die. I have nowhere to die, nowhere to go, nowhere to move, I am still the same, still here, I still am, still in "here." And it has never been different. Because there's nothing like the past or the linearity of time. I am. "Now" lasts forever, but "forever" is nonsense because now is only now.

Music, shaman singing

Author: The fear of death is only thoughts resembling buzzing insects. The illusion of ego, dependence, identification, opinions – it's all nonsense. I am motionless. I am a mass of myself filling and creating everything that is. I am. And at that very moment – it's all an extremely fast process – that nothing is lit by an affectionate and comforting glow, embracing both the perceptible and imperceptible. I am that "I" and at the same time I rest in the Supreme Being's arms. I am united with him, resting in his arms. How could it be described?

Music, shaman singing

Author: The whole process is not deduced or thought out. One's personality is too small and weak for that. The knowing is sudden and comprehensive. Like lightning. Like receiving a complete package, a shower of revealed consciousness. Uncovering, clear awareness of the fact that it has never been and never will be different. Enormous love and gratitude. And Octavio knows it. He's there with me.

O. Rettig: Happy birthday, every day.

Autor: Probírám se k vědomí světa, vnímám opět ego, tělo, mysl, miluju je, protože miluju sebe, protože jsem sebou bezmezně milován. A dokážu je jasně rozlišovat.

Hlas: Potřebuješ něco?

Hlasy, Octavio, smrkání

Autor: Od této chvíle se začínám probírat, smát a raduju se až do konce ceremonie. Celé je to – moje existence – obrovská sranda, hra, všechny ty kraviny, co si vymýšlím, vzorce, potřeby, všechno jsou to blbosti. Já jsem úplný, naplněný, spokojený a šťastný.

Smích, plácání po ramenou

Autor: Duchovní hledání, potřeba, aby mě lidi měli rádi, strachy z odmítnutí – legrační. Není pravda a lež, je pouze to, co je. Cokoli řeknu, je správně, cokoli udělám, je správně, cokoli je správně, protože to neříkám, nedělám já. Věci se dějí v jakési režii nerežii vědomí. Ale koho to zajímá, kdo by to řešil, kdo by to rozebíral a proč. Já jsem, si užívá, já jsem.

Smích, plácání po ramenou

Autor: Mezi já, tedy egem, a tím velkým Já, vědomím, totiž není rozdíl. Malé já nemůže najít velké Já, protože už jím je. Je to kosmický fôr, obrovská kosmická sranda, kosmický coming-out.

Chvíli ležím na dece a pak se přesouváme dovnitř. Jsou se mnou dvě kamarádky a hned se ptají. Nedokážu ale souvisle mluvit.

Smích

Autor: Že se to fakt jako nedá říct. Není to sdělitelné.

Smích

Autor: Fakt se o tom nedá nic říct, protože i když teď taky říkám, že se o tom nedá nic říct, tak je to hra jako svině, hra jako svině, a i když o tom říkám, že je to hra jako svině, tak je to meta, met, meta...

A je to úplně jedno. V tom dobrý slova smyslu. Ale jestli je to nějaké poznání, tak že žádný není, ty vole.

Smích

Hlas: Jak se cítíš v těle?

Autor: V těle? Mám žízeň, brní mě jazyk a mám hrozný hlad. Už mám chuť na cigaretu... Je to nádherný...

Hlas: Nechceš vodu, Dane?

Author: I wake up into the perception of the world, I again perceive my ego, body and mind, I love them because I love myself, because I am unreservedly loved by myself. And I can clearly distinguish between them.

Voice: Do you need something?

Voices, Octavio, somebody blows their nose

Author: At that moment I start waking up and laughing and I remain happy until the end of the ceremony. My whole existence is great fun, a game, and all those things I invent, such as patterns and needs are bullshit. I am full, fulfilled, content and happy.

Laughter, patting on shoulders

Author: Spiritual search, the desire for being loved, the fear of being rejected – it's all funny. There's no truth or lie, there's only what is. Anything I say is right, anything I do is right, anything is right because it's not me who says or does it. Things happen under a kind of direction and non-direction of the consciousness. But who cares, who wants to discuss this and why? "I am" is enjoying "I am."

Laughter, patting on shoulders

Author: There is no difference between I (that is the big "I") and the ego. The small "I" can't find the big "I" because it already is the big "I." It's a cosmic joke, it's cosmically hilarious, a cosmic coming-out. For some time I lie on the blanket and then we go inside. My two friends are with me and they immediately ask me some questions but I can't speak coherently.

Laughter

Author: It really can't be described. It's not communicable.

Laughter

Author: Nothing can really be said about it because even though I'm saying now that nothing can be said about it, it's a game, it's a hell of a game, and if I say it's a hell of a game, it's meta-, meta-...

And it's unimportant. In a good way. But, man, if there is any knowledge to it, then the knowledge is that there is no knowledge.

Laughter

Voice: How are you feeling physically?

Author: Physically? I'm thirsty, my tongue is tingling and I'm terribly hungry. I feel like smoking a cigarette. It's beautiful...

Voice: Would you like some water, Dan?

Autor: Za chvíli. Ať o tom řeknu cokoli, tak to není pravda. A přitom, ať o tom řeknu cokoli, tak to je pravda. Protože vůbec nejde o to, jestli to je nebo není pravda, protože to prostě je. Protože to říkám. Já to tu říkám, tak to je. A jakýkoli další význam na to navázaný – je to pravda a není to pravda a bla bla bla.... Teď tady jsme jako nějakí my – ty vole, my se máme tak moc rádi. Já jsem měl potřebu být jako miminko. Protože my jsme miminka. To je taková láska. A zase, já řeknu – to je taková láska – a je to jenom takové ble, jenom slovo.

Hlas: Já se tě potřebuju dotýkat, nevádí?

Autor: Ne, jenom mě neumačkej.

Smích, hudba

Autor: Od roku 1996 hledám sám v sobě podle učení Bhagavana Šrí Ramany Maharšiho co je to to já, na které se mám zaměřit a odevzdat se mu. Po rituálu s bufo alvarius je pocit já tak zřejmý, tak přirozený, tak jednoduše vnímatelný, že se musím smát, jak jsem něco tak jasně zřetelné mohl tolik let hledat. Jak je to jednoduché. Stačí si vzpomenout, a pocit já, to nejzřejmější, moje bytí, je tady. Vždycky tu byl, protože to jsem já. Nemohu být sám bez sebe. To není osvícení, konec cesty, ale skutečný začátek. To je nalezení směru. Už nemusím hledat. Nejsm hledající uzlíček tužeb a strachů. Uvědomuji si sebe sama a pocit já sám přirozeně dělá to, že mě vtahuje hlouběji a hlouběji a v tom tichu pak zmizí, rozpustí se. To je ono Ramanovo cvičení, meditace sebezkoumání, atmavičára. Pozornost změřená na pocit já, který sám převezme úsilí. Tohle jsem hledal.

Změna hudby

Autor: Cesta je pro každého jiná. Nejsou žádné zkratky a skutečné odbočky, je to, co je. A přitom všichni směřujeme k témuž. Hledání ničím nepodmíněné a naplňující štěstí. Jednoduše to shrnuje jeden ze žáků Bhagavana Šrí Ramany Maharšiho Šrí Annamalai Svámí v rozhovoru s americkým návštěvníkem v roce 1994.

Annamalai svámí: Bhagaván říkal, že je to velmi jednoduché. Vy jste již svrchovaným Já a problém spočívá v tom, si to uvědomit. Bhagaván říkal, že pokud si myslíte, že nejste svrchovaným Já, nebo když říkáte, že nevíte, tak jsou to věci, kterým je třeba se vysmát.

Jim: Takže není jiného zdroje štěstí než tento?

Annamalai svámí: Je mnoho způsobů, jak dosáhnout seberealizace. Z nich je nejnanejděší si uvědomit, že jste svrchovaným Já a pak zůstat jako pravé Já, jako vše, co JE. Všechna náboženství říkají totéž. Nemluví se v nich o myslí, pouze o svrchovaném Já.

Hudba

Author: A bit later. Whatever I say about it is not true. But also, whatever I say about it is true. Because it's not important whether or not it's true because it simply is. Because I'm saying it. I'm telling you how it is. And any other meaning connected with it – is it true or is it not true, blah, blah, blah... But now we're here like some "us" – shit, man, we all love each other so much. I felt the desire to be a baby. Because we are babies. It's such great love! And again, I say "it's such great love!" but it's only a stupid word.

Voice: I need to touch you, is it OK?

Author: Yes, just don't squeeze me to death.

Laughter, music

Author: Since 1996 I have been searching in myself, according to the teachings of Bhagavana Sri Ramana Maharshi, to find out what that "I" is which I should focus on and surrender to. After the *Bufo alvarius* ritual, the feeling of "I" is so obvious, so natural and so easily perceptible that I have to laugh, thinking why I have been looking for something so obvious for so many years. It's so simple. I only need to remember and the feeling of "I," the most obvious thing, my being is here. It has always been here because it's me. I can't be without myself. This isn't enlightenment, the end of the journey, but its real beginning. I have found the direction. I don't have to search any more. I am no longer that bundle of desires and fears. I realise myself and the feeling of "I" itself pulls me deeper and deeper and it simply disappears in the silence and dissolves. That's Ramana's exercise, meditation, self-enquiry, atma vichara. The attention focused on the feeling of "I," which itself takes over the effort. That's what I have been searching for.

Music changes

Author: Everybody's journey is different. There are no shortcuts or real turnings; there is what is. But we all go towards the same thing. We look for unconditional and fulfilling happiness. It was simply summarised by one of Bhagavan Sri Ramana Maharshi's disciples, Sri Annamalai Swami in a conversation with an American visitor in 1994.

Annamalai Swami: Bhagavan said that it's very simple. You already are a sovereign "I." You only need to realise it. Bhagavan said that if you think you are not a sovereign "I" or if you say you don't know, then these are things to laugh at.

Jim: So is there no other source of happiness than this one?

Annamalai swami: There are many ways to achieve self-realisation. The easiest one is to realise that you are a sovereign "I" and then continue to exist as a sovereign "I," as everything that IS. All religions say the same. They don't talk about the mind, only about the sovereign "I."

Music